

Toiseksi kantaja väittää, että sen oikeutta tulla etukäteen kuulukuksi on rikottu, ja kolmanneksi, että EY 81 artikla ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa on sovellettu virheellisesti, koska kantaja tuomittiin rikkomisesta, jota ei ole tapahtunut. Kantaja esittää erityisesti, että sillä, että on otettu käyttöön aluelausekkeita, ei ole toimittu kilpailun vastaisesti vaan että näistä aluelausekkeista on määrätty, jotta varmistetaan, että oikeudenomistajien oikeuksia hallinnoidaan hyvin sillä alueella, jolla kukin sopimuspuolena oleva yritys toimii. Lisäksi kantaja väittää, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että alueellista yksinoikeutta koskevat lausekkeet vastavuoroista edustamista koskevissa sopimuksissa eivät väärinä kilpailua.

Neljänneksi kantaja esittää, että riidanalaisessa päätöksessä ei oteta huomioon sitä, että yhteisön oikeudessa henkistä omaisuutta sekä henkisiä ja taiteellisia teoksia ei samaisteta muihin tuotteisiin ja palveluihin, ja kyseisessä päätöksessä sovelletaan virheellisesti tosiseikkoihin vastaavaa oikeussääntöä.

Viidenneksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut EY 151 artiklaa, jossa määrätään kulttuuria koskevan poikkeuksen periaatteesta, jonka mukaan komission pitää mihin tahansa säädäntötoimeen ryhtyessään ottaa huomioon kulttuuriin liittyvät näkökohdat yhteisön kulttuurien monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.

Kuudenneksi kantaja väittää, että se, ettei ole tutkittu vastuussa olemista tutkittaessa tapahtuneeksi väitettyä EY 81 artiklan rikkomista, merkitsee kyseisen oikeussäännön virheellistä soveltamista ja riidanalaisen päätöksen perustelujen selvää puutteellisuutta.

Seitsemänneksi kantaja katsoo, että riidanalaisella päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska eurooppalaiset henkisen omaisuuden yritykset eivät ole samansuuruisia, sekä puolueettomuusperiaatetta, koska päätös tehtiin huonon esivalmistelun jälkeen. Lisäksi kantaja väittää, että se, että päätöksessä on vakavia ristiriitaisuuksia, tekee siitä vaikeasti ymmärrettävän ja epäloogisen. Riidanalainen päätös sitä paitsi kantajan mukaan näyttää erehdyttävästi siltä, että sillä helpotettaisiin lisenssin saamista musiikin käyttämiseen kaapeleitse, satelliitin tai Internetin kautta, mutta sillä todellisuudessa pyritään vastavuoroisesti hävittämään henkistä omaisuutta hallinnoivat yhtiöt, kun sillä väaristetään tervettä kilpailua, asetetaan erilaisia ostoehtoja ja aiheutetaan väistämättömiä konflikteja näiden yhtiöiden välillä. Lopuksi riidanalaisessa päätöksessä tulkitaan suoraan virheellisesti direktiiviä 93/38/ETY⁽¹⁾ ja rikotaan henkistä omaisuutta koskevaa Bernin kansainvälistä sopimusta, johon Euroopan yhteisö on liittynyt.

(¹) Tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta 27.9.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/83/ETY (EYVL L 248, s. 15).

Kanne 18.9.2008 — Clearwire Corporation v. SMHV (CLEARWIFI)

(Asia T-399/08)

(2008/C 301/86)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Clearwire Corporation (Kirkland, Yhdysvallat) (edustaja: lakimies G. Konrad)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 30.6.2008 asiassa R 706/2008-1 tekemä päätös on kumottava

— SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki CLEARWIFI luokkaan 38 kuuluville palveluille — kansainvälinen rekisteröinti N:o W00 934 594

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska valituslautakunnan esittämät hylkäysperusteet eivät estä rekisteröintiä

Kanne 22.9.2008 — Enercon v. SMHV — BP (ENERCON)

(Asia T-400/08)

(2008/C 301/87)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Enercon GmbH (Aurich, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Böhm)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: BP plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 957/2006-4 14.7.2008 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin sillä on hylätty kantajan tekemä valitus väiteosaston 26.5.2006 tekemästä päätöksestä, joka on tehty väitteen N:o B 760 605 johdosta, ja
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "ENERCON" luokkiin 1, 2 ja 4 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: yhteisön tavaramerkki N:o 137 828 sanamerkille "ENERGOL" luokkiin 1 ja 4 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hyväksyminen lukuun ottamatta tavaroita, joiden todettiin olevan erilaisia

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen niiden tavaroiden osalta, joiden todettiin olevan erilaisia, ja valituksen hylkääminen muilta osin

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta teki virheen todetessaan, että kilpailevien tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara.

Kanne 20.9.2008 — Fluorsid ja Minmet v. komissio

(Asia T-404/08)

(2008/C 301/88)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Fluorsid ja Minmet (Assemini, Italia) (edustajat: asianajaja L. Vasques ja asianajaja F. Perego)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kumoaa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/39.180 — Aluminiumfluoridi) 25.6.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008) 3043, joka annettiin tiedoksi Fluorsidille ja Minmetille 11.7.2008 ja 9.7.2008, tai toissijaisesti työjärjestyksen 44 artiklan 2 kohdan nojalla, että se alentaa kyseisellä päätöksellä Fluorsidille ja Minmetille määrätyn sakon määrää komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat tällä kanteella komission päätöksen, jolla se totesi perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ja 53 artiklan 1 kohtaa rikutun ja jolla se tämän vuoksi määräsi, että kantajien on yhdessä maksettava 1 600 000 euron suuruinen sakko, koska ne ovat vakavasti rikkoneet perustamissopimuksen 81 artiklaa.

Kantajat vetoavat väitteidensä tueksi seuraaviin seikkoihin:

- Vahingon aiheutumista ETA:lla ja perustamissopimuksen 81 artiklan määräysten rikkomista ei ole todistettu. Ne korostavat tältä osin olevan mahdotonta olettaa, että neljä pienikokoista yritystä, joista yhdellä ei edes ollut laskusta ETA:lla vuonna 2000, voisivat teoreettisesti yksin asettaa hintoja suurille alumiinintuottajille (jäljempänä myös smelter) markkinoilla, joilla hinnat määräytyvät tarjonnan eivätkä kysynnän mukaan.
- Perustamissopimuksen 253 artiklassa ja asetuksen 1/2003 2 artiklassa edellytettyä velvollisuutta todistaa rikkominen ei ole noudatettu, sillä väitettyä rikkomista on luovuttomasti muutettu komission todistustaakan keventämiseksi. Ne väittävät tältä osin, että komissio on voinut saada todisteita kilpailijoiden välisestä tietojenvaihdosta, mutta ei rajoittavasta aikomuksesta. Tämä rikkomisen määrittämisen muuttaminen on suosinut komissiota, joka on voinut vedota *hard core restrictions* eja varten määrättyihin *per se rule* -mekanismeihin, ja on näin keventänyt omaa todistustaakkaansa, eikä komissio ole ottanut huomioon, että väitetyllä rikkomisella ei ole ollut mitään vaikutusta markkinoilla.
- Asetuksen N:o 1/2003 27 artiklaa, puolustautumisoikeuksia ja perustamissopimuksen 253 ja 173 artiklaa on rikottu, koska komissio ei mainitse Fluorsidin leniencyä *Statements of objections* (SO), koska se on tutkinut asian ja hankkinut asiakirjoja menettelyn asiakirjavivhikoon SO:n jälkeen ja koska se on lopullisessa päätöksessä kiistänyt eri rikkomisen kuin SO:ssa moititun rikkomisen (6 kuukautta kestäneen jatkuneen rikkomisen).